

Ξενοφώντας Έλληνικά, 2.2.23

Συντακτική ανάλυση

Μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ

κύρια πρόταση κρίσεως

κατέπλει: ρήμα

Λύσανδρος: υποκείμενο

εἰς τὸν Πειραιᾶ: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση σε τόπο

μετὰ ταῦτα: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.

καὶ οἱ φυγάδες κατήσαν: κύρια πρόταση κρίσεως.

κατήσαν: ρήμα/ **οἱ φυγάδες:** υποκείμενο.

καὶ τὰ τείχη κατέσκαπτον ὑπ' αὐλητρίδων πολλῇ προθυμίᾳ, νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας

κύρια πρόταση κρίσεως

κατέσκαπτον: ρήμα

οὗτοι: ενν. υποκείμενο

τὰ τείχη: αντικείμενο

ὑπ' αὐλητρίδων: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της συνοδείας

προθυμία: δοτική του τρόπου

πολλῇ: επιθετικός προσδιορισμός

νομίζοντες: επιρρηματική αιτιολογική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος

ἄρχειν: τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο της μετοχής νομίζοντες με υποκείμενο **τὴν ἡμέραν** (ετεροπροσωπία)

ἐκείνην: επιθετικός προσδιορισμός

τῆς ἐλευθερίας: αντικείμενο στο ἄρχειν

τῇ Ἑλλάδι: δοτική προσωπική χαριστική στο ἄρχειν.